

THE LIGHT OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series VI Lecture #17

HEAVEN AND EARTH

A GUIDE TO THE ESSENCE OF JUDAISM
AS EXPRESSED IN OUR PRAYERS

H *HAKORAS HATOV* - GRATITUDE

E EXODUS - *YETZIAS MITZRAIM*

A *AVOS* - PATRIARCHS

V VISIONARIES - *NEVIYIM*

E *ERETZ YISRAEL* - THE LAND OF ISRAEL

N NATURE - *NIFLA'OS HABOREI*

E ETERNAL LIFE - *NITZCHIUS*

A ABSOLUTE EXISTENCE

R REDEMPTION - *GEULAH*

T TORAH (Part Six)

H HEAVEN AND HELL

I. The Mishna: Rabbi Yehudah HaNasi's Achievement

A.

ועד ימיו לא היו מסכתות סדורות, אלא כל תלמיד ששמע דבר מפי גדול הימנו גרסה, ונתן סימנים: הלכה פלונית ופלונית שמעתי משם פלוני, וכשנתקבצו אמר כל אחד מה ששמע, ונתנו לב לברר טעמי המחלוקת דברי מי ראויין לקיים, וסידרו המסכתות; דברי נזיקין לבדם, ודברי יבמות לבדם, ודברי קדשים לבדם, וסתם נמי במשנה דברי יחידים שראה רבי את דבריהם ושנאן סתם, כדי לקבוע הלכה כמותם. רש"י בבא מציעא לג:

Up until [Rabbi Yehudah HaNasi's] time, the tractates were not arranged in an orderly fashion. Rather, each disciple who heard [a tradition] from someone greater than he, memorized it [and included it in his own version of the Oral Torah]. To enhance his memory, he would create a mnemonic, i.e. I heard the following halachos from this or this Torah scholar. When they gathered together, [under the auspices of Rabbi Yehudah HaNasi] each scholar would relate what he had heard. They delved into the reasoning behind the various opinions and decided which opinions were fit to record for posterity. They arranged the order of the tractates, [for instance] all that pertained to *nezikin* (the laws of damages and other civil law) they put together into a single tractate, similarly they did the same to all that pertained to the laws of *yibum* (the levirate marriage), or all that pertained to *kodoshim* (the holy sacrifices). They also stated the opinions which Rabbi [and his colleagues] embraced in the form of the *stam Mishna* (unnamed mishnah, which ordinarily implies that it represents the majority opinion) in order to establish the halacha in accordance with that opinion. **Rashi, Bava Metzia 33b**

B.

(1) וכן כל אחד ואחד כותב לעצמו כפי כוחו, מבאור התורה ומהלכותיה כמו ששמע, ומדברים שנתחדשו בכל דור ודור, בדינים שלא למדום מפי השמועה אלא במדה משלוש עשרה מדות והספימו עליהן בית דין הגדול. וכן היה הדבר תמיד, עד רבנו הקדוש. והוא קבץ כל השמועות וכל הדינים וכל הבאורין והפרושין ששמעו ממשנה רבנו, ושלמדו בית דין שלכל דור ודור, בכל התורה כלה; וחבר מהכל ספר המשנה. ושננו ברבים, ונגלה לכל ישראל; וכתבוהו כלם, ורצו בכל מקום, כדי שלא תשתכח תורה שבעל פה מישראל. רמב"ם, הקדמה למשנה תורה

Like practice was resorted to by each and every individual scholar to write down, according to his ability of understanding the exposition on the Torah and its laws, as he heard it. So was also the practice in preserving new rulings in each and every generation which were not based on tradition but upon the application of one [or more] of the thirteen hermeneutical rules, to which the *Bais Din HaGadol* (the Great Tribunal i.e. the Sanhedrin) had agreed upon. This procedure was followed continuously until the advent of our Holy Master (Rabbi Yehudah HaNasi), and he collected all traditional precedents, judicial pronouncements, expositions and explanations, whether they were traditionally attributed to Moshe Rabbainu (our Master) or whether they were so instructed by the tribunals in each and every generation, the scope of which embraced the whole Torah, and from it all he compiled the Book of the Mishna, out of which he gave public instruction to scholars, and its fame reached to all Israel, and they all made written copies of it and its circulation reached everywhere, so that the Oral Torah be not forgotten from the midst of Israel. **Rambam, Introduction to Mishneh Torah**

(2) ולמה עשה רבנו הקדוש כך, ולא הניח הדבר כמות שהיה לפי שראה שהתלמידים מתמעטים והולכים, והצרות מתחדשות ובאות, וממלכת הרשעה פושטת בעולם ומתגברת, וישראל מתגלגלים והולכים לקצוות: חבר חבור אחד להיות ביד כלם, כדי שילמדוהו במהרה ולא ישכח; וישב כל ימיו הוא ובית דינו, ולמד המשנה ברבים. שם

But why did our Holy Master thus, and did not leave the matter as it was heretofore? Because he observed that the number of students continued to decrease, whereas the volume of oppression continued to increase with renewed strength; that the Roman Empire continued to spread out its boundaries in the world and conquer, whereas Israel continued to spread out to the far ends of the Empire. He, therefore, compiled one book, a handy volume for all, so that they may study it even in haste and not forget it. And his whole lifetime, he sat together with the members of his tribunal and gave public instruction in the Mishna. **Ibid.**

C.

(1) מימות משה ועד הלל היו שש מאות סדרי משנה כמו שנתן הקב"ה למשה מסיני. ומן הלל ואילך העני העולם וחלשה כבודה [גבורה] של תורה. ולא תקנו הלל ושמאי אלא שש סדרים. והן אנשי המשנה מהלל ועד רבי נתן ורבי. והן והן סוף משנה. סדר מקבלי התורה (מתקופת הגאונים)

From the days of Moshe until Hillel, there were six hundred orders of Mishnah just as they were given unto Moshe at Sinai. From Hillel and on, the world became impoverished and the glory [and power] of Torah became diminished. Hillel and Shamai instituted a mere six orders. These are the authorities [lit. men] of the Mishnah: [The Masters] from Hillel all the way to Rabbi Nathan and Rabbi. These [latter authorities] were the last [authorities] of the Mishnah. **Seder M'Kablei HaTorah [A work dating from the Geonic period and quoted in the Machzor Vitri and the Sefer Krisus. This particular passage is found in the Responsa of Rav Hai Gaon]**

(2) משענה (ישעיה ג) אלו בעלי משנה, כגון רבי יהודה בן תימא וחביריו. פליגו בה רב פפא ורבנן, חד אמר: שש מאות סדרי משנה, וחד אמר: שבע מאות סדרי משנה. חגיגה יד.

‘Staff’ (Isaiah 3:1) — *this means the masters of the Mishnah*, like R. Judah b. Taima and his colleagues. R. Papa and our Rabbis dispute therein: one says that there were six hundred orders of the Mishnah, and the other that there were seven hundred orders of the Mishnah. **Chagigah 14a**

D.

אמר רבי יונה כתיב לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל זה רבי עקיבא שהתקין מדרש הלכות והגדות ויש אומרים אלו אנשי כנסת הגדולה מה שהתקין זה כללין ופרטיין תלמוד ירושלמי שקלים פרק ה:א

Rabbi Yonah said: It is written, "Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong." (Isaiah 53:12) This refers to Rabbi Akiva who instituted the proper form of the Midrash, Halachos, and Agados. There are those who ascribe this to the Men of Great Assembly. Then what did Rabbi Akiva institute? He instituted general principles and particulars. **Shekalim 5:1**

E.

כי הוה גמיר ר' תלת עשרי אפי הילכתא, אגמריה לרבי חייא שבעה מנהון. לסוף חלש רבי, אהדר ר' חייא קמיה הנהו שבעה אפי דאגמרי', שיתא אזדו. הוה ההוא קצרא הוה שמיע ליה לרבי כדהוה גריס להו, אזל ר' חייא וגמר יתהון קמי קצרא, ואתא ואהדר יתהון קמי רבי. כד הוה חזי ליה רבי לההוא קצרא, א"ל רבי: אתה עשית אותי ואת חייא. א"ד, הכי קא"ל: אתה עשית את חייא, וחייא עשה אותי. נדרים מא.

When Rabbi had studied the halacha in thirteen different versions, he taught R. Hiyya only seven of them. Eventually Rabbi fell sick [and forgot his learning]. Thereupon R. Hiyya restored to him the seven versions which he had taught him, but the other six were lost. Now, there was a certain launderer (fuller) who had overheard Rabbi when he was studying them himself; so R. Hiyya went and learned them from the launderer, and then repeated these before Rabbi. When Rabbi met him, he said to him, 'You have taught both R. Hiyya and myself.' Others say that he spoke thus to him, 'You have taught R. Hiyya, and he has taught me.' **Nedarim 41a**

F.

ולא הוה חד מן הראשונים דכתב מדעם עד סוף יומי דרבינו הקדוש (דרבנן). אגרת דרב שרירא גאון

There was no one of the early authorities who wrote anything down until the end of the days of our Holy Master (or alternately: the Rabbis). **The Letter of Rav Sherira Gaon**

G.

מי אפשר למישלחא? והא אמר רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן: כותבי הלכות כשורף התורה, והלמד מהן - אינו נוטל שכר. דרש ר' יהודה בר נחמני מתורגמניה דר"ל: כתוב אחד אומר (שמות ל"ד) כתוב לך את הדברים האלה, וכתוב אחד אומר (שמות ל"ד) כי על פי הדברים האלה, לומר לך דברים שעל פה - אי אתה רשאי לאומרן בכתב, ושככתב - אי אתה רשאי לאומרן על פה. ותנא דבי רבי ישמעאל: כתוב לך את הדברים האלה - אלה אתה כותב, אבל אין אתה כותב הלכות אמרי: דלמא מילתא חדתא שאני דהא רבי יוחנן ור"ל מעייני בסיפרא דאגדתא בשבתא, ודרשי הכי: (תהלים קי"ט) עת לעשות לד' הפרו תורתך, אמרי: מוטב תיעקר תורה, ואל תשתכח תורה מישראל. תמורה יד:

Could he (Rav Dimi) have written the letter (to Rav Yosef)? Did not R. Abba the son of R. Chiya b. Abba report in the name of R. Yochanan: Those who write the traditional teachings [are punished] like those who burn the Torah, and he who learns from them [the writings] receives no reward. And R. Yehudah b. Nahman the Meturgeman of Resh Lakish gave the following [as exposition]: The verse says: Write thou these words and then says: For after the tenor (or oral rendition) of these words, thus teaching you that **matters received as oral traditions you are not permitted to recite from writing and that written things [Biblical passages] you are not permitted to recite from memory.** And the Tanna of the School of R. Yishmael taught: Scripture says (Exodus 34:27), 'Write thou these words', implying that 'these' words you may write but you may not write traditional (oral) laws! — The answer was given: Perhaps the case is different in regard to a new interpretation. For R. Yochanan and Resh Lakish used to peruse the book of Aggadah on Sabbaths and explained [their attitude] in this manner: [Scripture says, (Psalms 119:126)] "It is time for the Lord to work, they have made void thy law," explaining this as follows: It is better that one letter of the Torah should be uprooted than that the whole Torah should be forgotten. **Temurah 14b**

II. Talmudic Reasoning and the Talmud

A.

סברת טעמי המשנה ולהבין שלא יהו סותרות זו את זו, וטעמי איסור והיתר והחויב והפטור, והוא נקרא גמרא (תלמוד). רש"י בבא מציעא לג.

The logic behind the reasoning of the Mishna, the understanding [as to why various Mishnas] do not contradict one another, and the reasonings behind the rulings of that which is forbidden or permitted, that which incurs a penalty and that which does not, is called **Gemara (Talmud)**.

Rashi Bava Metzia 33a

B.

וחייב לשלש את זמן למידתו, שליש בתורה שבכתב, ושליש בתורה שבעל פה, ושליש יבין וישכיל אחרית דבר מראשיתו ויוציא דבר מדבר וידמה דבר לדבר ויבין במדות שהתורה נדרשת בהן עד שידע היאך הוא עיקר המדות והיאך יוציא האסור והמותר וכיוצא בהן מדברים שלמד מפי השמועה, וענין זה הוא הנקרא גמרא. רמב"ם הלכות תלמוד תורה פרק א הלכה יא

A man is required to divide the time of his learning: One third [of his time devoted to] the written Torah (**Scripture**), one third to the Oral Torah (**Mishna**), and one third [of his time] he should [devote to attempt to] understand and discern [or trace] the logical conclusion of a [legal] matter from its beginning, derive rules or principles from other [rules or principles], compare things to others, understand the rules by which the Torah is elucidated until he knows the essence of the rules, and the derivation of those things which are forbidden or permitted etc. which are all part of the Oral Tradition. This is what is called: **Gemara (Talmud)**. **Rambam Hilchos Talmud Torah 1:11**

C.

אמר רבי ינאי כל דבר ודבר שהקב"ה אמר למשה אמר ליה מ"ט פנים טמא ומ"ט פנים טהור א"ל רבש"ע מתי נעמוד על הברור של הלכה אמר ליה אחרי רבים להטות רבו המטהרים טהור רבו המטמאים טמא. ילקוט שמעוני תהלים יב:ז ס' תרנ"ח

Rabbi Yanai said: Everything that the Holy One, blessed be He, said to Moshe, was said with forty nine reasons in support of its being ritually pure and forty nine reasons to support its being impure. He (Moshe) said to Him, "Master of the Universe, when will we achieve clarity of the Halacha?" He replied to him, "After the majority to decide (Exodus 23:2) If the majority rules that it is pure, then it is deemed pure. If the majority rules that it is impure, then it is deemed impure." **Midrash Yalkut Shimoni 658 (Tehilim 12:7)**

D.

במתניתין תנא: אלף ושבע מאות קלין וחמורין, וגזירות שוות, ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אבלו של משה. אמר רבי אבהו: אעפ"כ החזירן עתניאל בן קנז מתוך פלפולו. תמורה טז.

It has been taught: A thousand and seven hundred [laws of the Oral Torah which could be reconstructed by means of] kal vahomer and gezerah shavah and specifications of the Scribes were forgotten during the period of mourning for Moshe. Said R. Abbuha: Nevertheless Osniel the son of Kenaz restored [these forgotten teachings] as a result of his dialectics (*pilpul*). **Temurah 16a**

E.

אתמר: קרא ושנה ולא שימש ת"ח - ר' אלעזר אומר: הרי זה עם הארץ, ר' שמואל בר נחמני אמר: הרי זה בור, ר' ינאי אומר: ה"ז כותי, רב אחא בר יעקב אומר: הרי זה מגוש. אמר רב נחמן בר יצחק: מסתברא כרב אחא בר יעקב, דאמרי אינשי: רטין מגושא ולא ידע מאי אמר, תני תנא ולא ידע מאי אמר. סוטה כב.

It has been taught: If one has learned Scripture and Mishnah but did not attend upon Rabbinical scholars, R. Eleazar says he is an 'Am ha-aretz' R. Shmuel b. Nachmani says he is a boor; R. Yannai says he is a Samaritan; R. Acha b. Yaacov says he is a magician. R. Nachman b. Yitzchok said: The definition of R. Acha b. Yaacov appears the most probable; because there is a popular saying: The magician mumbles and knows not what he says; the tanna (the expert of Mishna and Braiisos) recites and knows not what he says. **Sotah 22a**

F.

וְעִנִּין שְׁנֵי הַתְּלֻמוּדִין הוּא פְּרוּשׁ דְּבָרֵי הַמִּשְׁנָה וּבְאוּר עֲמוּקוֹתֶיהָ, וּדְבָרִים שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ בְּכָל בַּיִת דִּין וּבֵית דִּין מִיָּמֹת רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ וְעַד חֲבוּר הַתְּלֻמוּד. וּמִשְׁנֵי הַתְּלֻמוּדִין, וּמִן הַתּוֹסֵפֶתָא, וּמִסְפָּרָא וּמִסְפָּרֵי, וּמִן הַתּוֹסֵפֹתוֹת מְכַלְמֵי יִתְבָּאָר הָאָסוּר וְהַמְּתָר, וְהַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר, וְהַחֵיב וְהַפְּטוּר, וְהַכָּשֵׁר וְהַפְּסוּל, כְּמוֹ שֶׁהֶעֱתִיקוּ אִישׁ מִפִּי אִישׁ מִפִּי מֹשֶׁה מִסִּינַי. גַּם יִתְבָּאָר מֵהֶם דְּבָרִים שֶׁגִּזְרוּ חֲכָמִים וּנְבִיאִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, לַעֲשׂוֹת סִיג לַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁשָּׁמְעוּ מִמֹּשֶׁה בְּפִרוּשׁ "וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי" (ויקרא יח, ל), שֶׁאָמַר עָשׂוּ מִשְׁמַרְתְּ לְמִשְׁמַרְתִּי. וְכֵן יִתְבָּאָר מֵהֶם הַמְּנַהֲגוֹת וְהַתְּקִנּוֹת שֶׁהִתְקִינוּ אוֹ שֶׁנֶּהְגּוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, כְּמוֹ שֶׁרָאוּ בֵּית דִּין שֶׁלְּאוֹתוֹ הַדּוֹר, לְפִי שֶׁאָסוּר לְסוּר מֵהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר "לֹא תִסּוּר, מִכָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל" (ראה דברים יז, יא). וְכֵן מִשְׁפָּטִים וְדִינֵינּוּ פְּלִאִיִּים שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אוֹתָן מִמֹּשֶׁה, וְדָנוּ בְּהֵן בֵּית דִּין הַגְּדוֹל שֶׁלְּאוֹתוֹ הַדּוֹר בְּמַדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בְּהֵן, וּפְסָקוֹ אוֹתָן הַזְּקֵנִים, וְגָמְרוּ שֶׁהִדִּין כֶּךָ הוּא. הַכֹּל חֵבֵר רַב אֲשֵׁי בְּתֻלְמוּד, מִיָּמֹת מֹשֶׁה וְעַד יָמָיו. רַמְבַּ"ם, הַקְּדָמָה לַמִּשְׁנָה תוֹרָה

The scope of both Talmudic works comprises an exposition defining the text of the Mishna, elucidatory commentaries upon its complexities, and a survey of the legal precedents established by the succeeding tribunals during the intervening period between our Holy Master and the compilation of the Talmud. And, out of both Talmudic works, the Tosefta, Sifra, Sifre (and Additions), from it all is derived what is forbidden and what is permitted, what is polluted and what is clean, what is guilt and what is innocence, what is disqualified and what is fit, all as it was transmitted orally from man to man, from the mouth of Moses our Master, even from Sinai. Therefrom are also derived the edicta issued by the scholars and prophets in each and every generation to safeguard the Torah itself, as they heard it clearly from Moses, saying: "Therefore shall ye keep my charge" (Lev. 18.30.), which means, "Build a fence around My Guard". Likewise are the customs and by-laws, which were inaugurated and enacted in each and every generation, by authority of the tribunal of a given generation derived therefrom. Moreover, it is forbidden to deviate from them, even as it is said: "Thou shalt not turn aside from the decision which they shall declare unto thee, to the right hand, nor to the left" (Deut. 17.11.). Similarly are derived therefrom such laws and judicial pronouncements, otherwise not accredited by tradition to Moses, but legislated by a tribunal of a given generation upon authority of the rules by which the Torah is expounded, and were passed upon their merits by the Elders, who decided that such should be the law. The entire scope of it all, extending from the days of Moses even to his day, Rav Ashi compiled. **Rambam, Introduction to Mishneh Torah**

III. The Chain of Transmission: From Moshe to Rav Ashi

A.

וְאֵלוּ הֵם גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים שֶׁהָיוּ בְּבֵית דִּינֵנו שֶׁלְּרַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ וְקִבְּלוּ מִמֶּנּוּ שְׁמֵעוֹן וְגַמְלִיאֵל בְּנֵי, וְרַבִּי אָפֶס, וְרַבִּי חֲנַנְיָה בֶּן חֲמָא, וְרַבִּי חֵיאֵ, וְרַב, וְרַבִּי יַנַּאי, וְכַר קַפְּרָא, וּשְׁמוּאֵל, וְרַבִּי יוֹחָנָן, וְרַבִּי הוֹשַׁעְיָה. אֵלוּ הֵם הַגְּדוּלִים שֶׁקִּבְּלוּ מִמֶּנּוּ, וְעִמָּהֶם אֲלָפִים וְרִבְבוֹת מִשְׁאָר הַחֲכָמִים. רַמְבַּ"ם, הַקְּדָמָה לַמִּשְׁנָה תוֹרָה

And these are the great scholars who were members of our Holy Master's (Rabbi Yehudah HaNasi's *beis din*) tribunal, and who received it from him; Shimon and Gamliel his sons, Rabbi Aphen, Rabbi Chanina ben (son of) Chama, Rabbi Chiyya, Rav, Rabbi Yannai, Bar Kappora, Shmuel, Rabbi Yochanan, and Rabbi Hoshai. They were the principal scholars who received it from him, but along with them were thousands even tens of thousands of among the rest of his contemporary scholars. **Rambam, Introduction to Mishneh Torah**

B.

(1) אף על פי שאילו האחד עשר קבלו מרבנו הקדוש ועמדו במדרשו, רבי יוחנן קטן היה ואחר כך היה תלמיד לרבי ינאי וקבל ממנו תורה. וכן רב קבל מרבי ינאי; ושמואל קבל מרבי חנניה בן חמא. רב חבר ספרא וספרי לבאר ולהודיע עיקרי המשנה, ורבי חיא חבר התוספתא לבאר עניני המשנה. וכן רבי הושעיה ובר קפרא חברו ברייתות לבאר דברי המשנה, ורבי יוחנן חבר התלמוד הירושלמי בארץ ישראל אחר חרבן הבית בקרוב משלוש מאות שנה. שם

Although all of these eleven scholars received it from our Holy Master and regularly attended his lectures, Rabbi Yochanan was then young, and subsequently became the disciple of Rabbi Yannai from whom he received the Oral Torah. So did Rav receive it from Rabbi Yannai; but Shmuel received it from Chanina son of Chama. Rav compiled the Sifra and Sifre to elucidate and proclaim the principles of the Mishna; Rabbi Chiyya compiled the Tosefta to elucidate the treatises of the Mishna; Rabbi Hoshaiyah and Bar Kappora compiled the Braisos to elucidate the texts of the Mishna; and Rabbi Yochanan compiled the Talmud Yerushalmi in Eretz Yisrael, close to the third century after the destruction of the (Second) Temple. **Ibid.**

(2) ומגדולי החכמים שקבלו מרב ושמואל רב הונא, ורב יהודה, ורב נחמן, ורב כהנא; ומגדולי החכמים שקבלו מרבי יוחנן רבה בר בר חנה, ורבי אמי, ורבי אסי, ורבי דימי, ורבי אבון. ומכלל החכמים שקבלו מרב הונא ומרב יהודה, רבה ורב יוסף. ומכלל החכמים שקבלו מרבה ורב יוסף, אביי ורבא; ושניהם קבלו גם מרב נחמן. ומכלל החכמים שקבלו מרבא, רב אשי ורבינא; ומר בר רב אשי קבל מאביו ומרבינא. שם

Among the principal scholars who received the Oral Torah from Rav and Shmuel were: Rav Huna, Rav Yehudah, Rav Nachman and Rav Kahana; and among the principal scholars who received it from Rabbi Yochanan were: Rabba Bar Bar Chana, Rabbi Ami, Rabbi Assi, Rav Dimi, and Rabbi Avin. - Among the scholars who received it from Rav Huna and Rav Yehudah were: Rabbah and Rav Yosef; among the scholars who received it from Rabbah and Rav Yosef were: Abayya and Rava, yet both of them received it also from Rav Nahman; among the scholars who received it from Rava were: Rav Ashi and Ravina; and Mar the son of Rab Ashi received it from his father and from Ravina. **Ibid.**

C.

(1) נמצא מרב אשי עד משה רבנו ארבעים איש, ואלו הן: (א) רב אשי, (ב) מרבא, (ג) מרבה, (ד) מרב הונא, (ה) מרבי יוחנן ורב ושמואל, (ו) מרבנו הקדוש, (ז) מרבן שמעון אביו, (ח) מרבן גמליאל אביו, (ט) מרבן שמעון אביו, (י) מרבן גמליאל הזקן אביו, (יא) מרבן שמעון אביו, (יב) מהלל אביו ושמאי, (יג) משמעיה ואבטליון, (יד) מיהודה ושמעון, (טו) מיהושוע ונתאי, (טז) מיוסף ויוסף, (יז) מאנטגנוס, (יח) משמעון הצדיק, (יט) מעזרא, (כ) מברוך, (כא) מירמיה, (כב) מצפניה, (כג) מחבקוק, (כד) מנחום, (כה) מיואל, (כו) ממכה, (כז) מישיעיה, (כח) מעמוס, (כט) מהושע, (ל) מזכריה, (לא) מיהודע, (לב) מאלישע, (לג) מאליהו, (לד) מאחיה, (לה) מדויד, (לו) משמואל, (לז) מעלי, (לח) מפניחס, (לט) מיהושוע, (מ) ממושה רבנו רבן שלכל הנביאים, מעם ד' א-להי ישראל. שם

Consequently there are forty intervening generations from Rav Ashi till Moshe Rabbainu (our Master), peace be to him! namely: (1) Rav Ashi received the Oral Torah from Rava; (2) Rava from Rabbah; (3) Rabbah from Rav Huna; (4) Rab Huna from Rabbi Yochanan and from Rav and Shmuel; (5) Rabbi Yochanan and Rav and Shmuel from our Holy Master; (6) our Holy Master from Rabbi Shimon his father; (7) Rabbi Shimon from his father Rabban Gamliel; (8) Rabban Gamliel from his father Rabban Shimon; (9) Rabban Shimon from his father Rabban Gamliel the Elder; (10) Rabban Gamliel the Elder from his father Rabban Shimon; (11) Rabban

Shimon from his father Hillel and from Shammai; (12) Hillel and Shammai from Shemayah and Avtalyon; (13) Shemayah and Avtalyon from Yehudah [ben Tabai] and Shimon [ben Shetach]; (14) Yehudah and Shimon from Yehoshua ben (son of) Perachiah and Nittai of Arbela; (15) Yehoshua and Nittai from Yosei (son of) Yoezer and Yosef ben (son of) Yochanan; (16) Yosei son of Yoezer and Yosef ben (son of) Yochanan from Antigonus (17) Antigonus from Shimon HaTzaddik (the Just); (18) Shimon HaTzaddik (the Just) from Ezra; (19) Ezra from Baruch [ben Neria]; (20) Baruch from Jeremiah; (21) Jeremiah from Zephanaiah; (22) Zephanaiah from Habakkuk; (23) Habakkuk from Nahum; (24) Nahum from Joel; (25) Joel from Micha; (26) Micha from Isaiah; (27) Isaiah from Amos; (28) Amos from Hosea; (29) Hosea from Zachariah; (30) Zachariah from Jehoiadah; (31) Jehoiadah from Elisha; (32) Elisha from Elijah; (33) Elijah from Ahiyah; (34) Ahiyah from David; (35) David from Shmuel; (36) Shmuel from Eli; (37) Eli from Pinchas; (38) Pinchas from Yehoshua; (39) Yehoshua from Moshe our Master; (40) Moshe our Master from the Word of Al-mighty. Thus it is established that all of them received it from the L-rd G-d of Israel. **Ibid.**

(2) כָּל אֵלוֹ הַחֲכָמִים הַנִּזְכָּרִים, הֵם גְּדוּלֵי הַדּוֹרוֹת מֵהֶם רְאִשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וּמֵהֶם רְאִשֵׁי גְלוּת, וּמֵהֶם מִסְנֵהֶדְרֵי גְדוּלָה. וְעִמָּהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת שֶׁשָּׁמְעוּ מֵהֶם וְעִמָּהֶם. רְבִינָא וְרַב אֲשִׁי, הֵם סוֹף חֲכָמֵי הַתְּלִמוּד; וְרַב אֲשִׁי הוּא שְׁחֵבֵר הַתְּלִמוּד הַבְּבֵלִי בְּאַרְץ שַׁנְעָר, אַחַר שְׁחֵבֵר רַבִּי יוֹחָנָן הַתְּלִמוּד הַיְרוּשָׁלַמִי בְּכַמוּ מֵאָה שָׁנָה. שם

All of the herein above named scholars were the greatest men in their respective generations; some were heads of schools, others exilarchs, and still others heads of the Great Sanhedrin; and with them were their contemporaries in each and every generation numbering in the thousands, even tens of thousands who heard the Oral Torah being expounded together with them, or received it from them. Ravina and Rav Ashi flourished at the close of the era of Talmudic scholars. Rav Ashi is he who compiled the Babylonian Talmud (Bavli) in the land of Shinar about a century after Rabbi Yochanan compiled the Jerusalemian Talmud (Yerushalmi). **Ibid.**

IV. The End of an Era

A.

וַחֲבָרוּ חֲכָמֵי מִשְׁנֵה חֲבוּרֵינָא אַחֲרֵיהֶם, לְפָרֵשׁ דְּבָרֵי הַתּוֹרָה: רַבִּי הוֹשַׁעְיָה תְּלִמִּידוֹ שֶׁלְרַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ, חֵבֵר בְּאוּר סֶפֶר בְּרֵאשִׁית. וְרַבִּי יִשְׁמַעֵאל פָּרַשׁ מֵאֵלֶּה שְׁמוֹת עַד סוֹף הַתּוֹרָה, וְהוּא הִנְקִיט מְכַלְתָּא; וְכֵן רַבִּי עֲקִיבָה חֵבֵר מְכַלְתָּא. וְחֲכָמִים אַחֲרֵיהֶם חֵבְרוּ מְדַרְשׁוֹת. וְהַכֹּל חֵבֵר קִדְם הַתְּלִמוּד הַבְּבֵלִי. רַמְבַּ"ם, הַקְּדָמָה לַמִּשְׁנָה תוֹרָה

In addition, the scholars of the Mishnaic period compiled diverse works of exegesis on the text of the Torah. Rabbi Hoshai, a disciple of our Holy Master (Rabbi Yehudah HaNasi), compiled an exegetical work on the Book of Genesis; Rabbi Ishmael compiled a work of commentaries extending from Exodus till the end of the Torah; this work is called Mechilta; Rabbi Akiva, too, compiled a Mechilta; and other scholars, in a later period, compiled Midrashic literature; but all of those were edited prior to the compilation of the Babylonian Talmud. **Rambam, Introduction to Mishneh Torah**

B.

נִמְצָא רְבִינָא וְרַב אֲשִׁי וְחֲבָרֵיהֶם, סוֹף גְּדוּלֵי חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הַמְּעִתִיקִים תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּה, וְשֶׁגִזְרוּ גִזְרוֹת וְהִתְקִינוּ תְּקִנּוֹת וְהִנְהִיגוּ מִנְהִיגוֹת וּפְשָׁטוּ גִזְרוֹתָם וְתִקְנוֹתָם וּמִנְהִיגוֹתָם בְּכָל יִשְׂרָאֵל, בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְאַחַר בֵּית דִּינּוֹ שֶׁלְרַב אֲשִׁי, שְׁחֵבֵר הַתְּלִמוּד בִּימֵי בְּנֵי וּגְמָרוֹ, נִתְפָּזְרוּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָאֲרָצוֹת פְּזוּר יָתֵר, וְהִגִּיעוּ לְקִצּוֹת וְלֵאִיִּם הִרְחוּקִים; וְרַבְתָּה קִטְטָה בְּעוֹלָם, וְנִשְׁתַּבְּשׁוּ הַדְּרָכִים

בגִּיסוֹת. וְנִתְמַעַט תְּלִמוּד תּוֹרָה, וְלֹא נִתְכַנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בִּישִׁיבוֹתֵיהֶם אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת כְּמוֹ שֶׁהָיוּ מִקֵּדָם. אֲלֵא מִתְקַבְּצִים יְחִידִים הַשְּׂרִידִים אֲשֶׁר ד' קוֹרָא בְּכָל עִיר וְעִיר וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, וּמְבִינִים בְּחִבּוּרֵי הַחֲכָמִים כָּלֵם, וְיוֹדְעִים מֵהֶם דְּרֹךְ הַמְּשֻׁפֵּט הַיָּאֵד הוּא. וְכָל בֵּית דִּין שֶׁעָמַד אַחַר הַתְּלִמוּד בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וְגִזַּר אוֹ הִתְקִין אוֹ הִנְהִיג לְבְנֵי מְדִינָתוֹ, אוֹ לְבְנֵי מְדִינוֹת לֹא פָּשְׁטוּ מַעֲשָׂיו בְּכָל יִשְׂרָאֵל: מִפְּנֵי רַחֵק מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְשִׁבוּשׁ הַדְּרָכִים; וְהָיוּ בֵּית דִּין שְׁלֹאוֹתָהּ הַמְדִינָה יְחִידִים, וּבֵית דִּין הַגְּדוֹל שֶׁלְּשִׁבְעֵים בָּטַל מִכְּמָה שָׁנִים קִדְּם חִבּוּר הַתְּלִמוּד. שֵׁם

Consequently, Ravina and Rav Ashi and their Associates were the last of the great scholars in Israel who edited the Oral Torah, issued edicts, enacted statutes and established customs; and their edicts, statutes, and customs were universally accepted by Israel in all the places of their habitation. After the *Bais Din* (tribunal) of Rav Ashi, who compiled the Talmud, which was completed in the days of his son, the extent of Israel's dispersion throughout the lands became more general, its extreme points reaching out to distant isles, in the midst of which universal unrest became alarming, making the highways unsafe on account of military operations, as a result of which the study of the Torah was neglected, and the sons of Israel ceased flocking to their schools in the thousands and in the tens of thousands as theretofore, save only the gathering of a remnant few, who ever hear the call of G-d in each and every city and in each and every country and study the Torah and understand all the works of the scholars and learn to know therefrom the path of the law as it is. Thus, every tribunal, founded during the post-Talmudic era in each and every country which issued edicts, or enacted statutes, or established customs, either for the inhabitants of its own country alone or for the inhabitants of many countries, did not have its authority extended throughout all Israel, because of the great distances between their habitations and the unsafe condition of the highways. Moreover, the tribunal of any given country consisted of individual scholars only, for the Great Tribunal of seventy one had ceased to be many years before the compilation of the Talmud. **Ibid.**

C.

כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבַּתְּלִמוּד הַבְּבֵלִי, חִיבִין כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְלַכֵּת בָּהֶם; וְכוּפִין כָּל עִיר וְעִיר וְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה לְנַהֵג בְּכָל הַמְּנַהֲגוֹת שֶׁנִּהְיָו חֲכָמִים שֶׁבַּתְּלִמוּד, וְלִגְזֹר גְּזוּרוֹתָם וְלְלַכֵּת בְּתִקְנוֹתָם. הוּאִיל וְכָל אוֹתָן הַדְּבָרִים שֶׁבַּתְּלִמוּד הִסְכִּימוּ עֲלֵיהֶם כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאוֹתָן הַחֲכָמִים שֶׁהִתְקִינוּ אוֹ שֶׁגְּזָרוּ אוֹ שֶׁהִנְהִיגוּ אוֹ שֶׁדָּנוּ דִּין וְלַמְדוּ שֶׁהִמְשֻׁפֵּט כֶּךָ הוּא הֵם כָּל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אוֹ רַבָּן, וְהֵם שֶׁשָּׁמְעוּ הַקְּבֵלָה בְּעִיקְרֵי הַתּוֹרָה כְּלָה, אִישׁ מִפִּי אִישׁ עַד מִשָּׁה רַבְּנוּ. שֵׁם

All matters named in the Babylonian Talmud itself, are mandatory upon all Israel to follow, and each and every community and each and every state must be forced to inaugurate the customs which were promulgated by the Talmudic scholars, to proclaim their edicts and to obey their statutes, because to all such matters so named in the Talmud, all Israel assented. Moreover, those scholars who enacted statutes, issued edicts, inaugurated customs or made judicial pronouncements and instructed that such was the law, constituted all, or a majority of the scholars in Israel, and they were the recipients of the traditional interpretation of the precepts of the whole Torah, generation after generation, even unto Moshe our Master, peace be unto him! **Ibid.**

Last Generation of Tannaim

192-230

ברייתות המבארים המשנה חכמי

ארץ ישראל

Rabban Gamliel III
 Rabbi Yehuda Nesiah
 Rabbi Oshiah

First Generation of Amoraim

230-253

חכמי בבל

Rav
 Shmuel
 Rav Cahana
 Rav Assi

חכמי ארץ ישראל

Rabbi Chanina
 Rabbi Yehoshua Ben Levi
 Rabbi Yochanan

Second Generation

253-300

חכמי בבל

Rav Yehudah
 Rav Huna
 Rav Nachman

חכמי ארץ ישראל

Resh Lakish
 Rabbi Elazar
 Rabbi Ami
 Rabbi Asi
 Rabbi Chiya Bar Abba
 Rabbi Yosi ben Chanina
 Rabbi Abahu

Third Generation

300-325

חכמי בבל

Rabbah
 Rav Yosef

חכמי ארץ ישראל

Rabbi Zeira
 Rabbi Abba
 Rabbi Yirmiah
 Rabbi Yonah
 Rabbi Yossi

Fourth Generation

325-352

סידור התלמוד - נחותי

חכמי בבל

Abbaye
 Rava
 Rav Nachman b. Yitzchok

חכמי ארץ ישראל

Rabbi Mani
 Rabbi Yossi bar Avin

Fifth Generation

352-385

מכאן ועד סוף רבנן סבראי כלהחכמים היו מחכמי בבל

Rav Papa
 Rav Huna b. d'R. Yehoshua
 Rav Pappi
 Rav Zevid
 Rav Zevid M'Nehardea
 Rav Kahana
 Rav Chama M'Nehardea
 Amaimar

Sixth Generation

385-432

חתימת התלמוד

Ravina
 Rav Ashi
 Maraimar
 Mar Zutra
 Rav Acha bar Rava

Seventh Generation

432-474

סוף חתימת התלמוד

סוף הוראה

Mar Bar Rav Ashi
 Rav Acha MiDifti
 Rabbah Tosefeah
 Ravina bar Rav Huna

Rabbonan Savorai

פירוש קרוב לפשט

First Generation

474-525

Rabbi Yossi
 Rav Achai Mibai Chasim
 Rav Ravai MaiRov

Second Generation

525-558

Rav Eina
 Rav Simona

Third Generation

558-589

סדור פרקים

כתיבת התלמוד

Rav Gaza
 Rav Huna

מי העור שאינו רואה קישור עולם התחתון בעליון הסומך ומעמיד ועיני משגחתו עליהם תמיד ואיך לא יבוש הכופר בהשגחה ויעמוד נכלם מי שיעיין ביחוד ענינו ומעמדנו בעולם אנחנו האומה הגולה שה פזורה אחר כל מה שעבר עלינו מהצרות והחמורות אלפים מהשנים ואין אומה בעולם נרדפת כמונו. מה רבים היו צרינו מה עצמו נשאו ראש הקמים עלינו מנעורינו להשמדינו לעקרנו לשרשנו מפני השנאה שסבתה הקנאה. רבת צררוננו גם לא יכלו לנו לאבדנו ולכלותינו. כל האומות הקדומות העצומות אבד זכרם בטל סכרם סר צלם. ואנו הדבקים בהשם כולנו חיים היום לא נפקד ממנו בכל תוקף אריכות גלותינו אפי' אות וניקוד אחת מהתורה שבכתב וכל דברי חכמים קיימים לא יטה לארץ מנלם. לא שלט בהם יד הזמן ולא כלם. מה יענה בזה פילוסוף חריף היד המקרה עשתה כל אלה. חי נפשי בהתבונני בנפלאות אלה גדלו אצלי יותר מכל ניסים ונפלאות שעשה הש"י לאבותינו במצרים ובמדבר ובא"י וכל מה שארך הגלות יותר נתאמת הנס יותר ונודע מעשה תקפו וגבורתו בשגם כל הנביאים כבר ראו עומקו והתאוננו והתלוננו על אריכותו הנפלא בטרם היותו והנה לא נפל מכל דבריהם ארצה. . . . הרה"ג ר' יעקב עמדין, סולם בית אל, הקדמה לפירושו על הסידור

Who is so blind as not to see the connection between the lower [physical] world and the higher [spiritual] world which supports and sustains [this world] [through] the constant supervision of Divine Providence. How can a heretic not be embarrassed by the [fact] of Divine Providence. [Any heretic] must stand in disgrace, after analyzing the uniqueness of our situation and our special place in the world, being "the exiled nation" and the "scattered flock of sheep", [and seeing] all of the difficulties and tragedies that we have lived through for some two thousand years. No nation has been as pursued as we have. How great have been our difficulties, how overwhelming were our enemies. From the very inception of our history, they have been bent upon utterly destroying and eradicating us. This was due to the hatred that they had for us because they were jealous of us. [Despite] our many enemies, they were never successful in destroying or eliminating us. The memory of all of the mighty nations of antiquity has been blotted out, without any hope of revival. But we, [the Jewish people,] who cling to Hashem, are all still alive. Notwithstanding the long and difficult Galus (exile), we haven't lost even a single letter or vowel from the Written Law (Torah Shebiksav) and all of the words of our Sages have been preserved in its entirety. The passage of time hasn't had any effect upon them. What can an ingenious philosopher respond to this? Is this merely the result of happenstance? [I swear] by my life that **when I ponder these wonders, I deem them to be greater than all of the miracles and wonders which Hashem did for our forefathers in Egypt, in the desert, and in Eretz Yisrael (the Land of Israel).** The longer this Galus (exile) lasts this miracle receives even greater affirmation of the might and power of Hashem. Even before it occurred, all of the prophets had already foreseen the depth [of this Galus] and bemoaned and complained about its extraordinary length. Behold, without exception, all of the prophecy has been fulfilled. **HaRav HaGaon R. Yaakov Emdem, Preface to his commentary to the Siddur**